

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 793/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	Ł. Z.	w dniu 15 lutego 2020 r. w miejscowości P. ul. (...) dokonał uszkodzenia ciała M. T. w ten sposób że uderzając go ręką uzbrojoną w zespolony kastet z nożem kilka razy po głowie i w okolicy karku, spowodował u w/w obrażenia ciała	

		<p>w postaci: rany klutej klatki piersiowej w okolicy nadłopatkowej prawej ok. 7 cm. na zewn. od linii środkowo-obojęczykowej długości 2 cm. drażącej w kierunku kręgosłupa na ok.4-5 cm., otarcia naskórka łuku brwiowego lewego, powierzchownej rany wargi dolnej długości ok. 8 mm., które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała M. T. trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 14 lutego 2020 roku M. T. spotkał się z K. S. około godz. 20.00-21.00 w karczmie (...) w P.. Mężczyźni spożywali wspólnie alkohol.	<p>Zeznania świadka K. S.</p> <p>Zeznania świadka M. T.</p>	<p>37v</p> <p>103v</p>	
2. M. T. kontaktował się telefonicznie z Ł. Z., już wcześniej wysłał Ł. Z. obraźliwe wiadomości tekstowe. Mężczyźni byli w konflikcie, źródłem nieporozumień były relacje Ł. Z. z partnerką M. T.. Mężczyźni umówili się na parkingu marketu K. przy ul. (...) w P..	<p>Częściowo zeznania świadka M. T.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Wydruk z korespondencji telefonicznej</p>	<p>40, 103v-104, 192</p> <p>83, 191v</p> <p>168-174</p>	
3. Około północy jako pierwszy na parkingu marketu K. pojawił się M. T., towarzyszył mu K. S.. M. T. oczekiwał Ł.	<p>Zapis z monitoringu</p> <p>Protokół oględzin</p>	<p>51</p> <p>56-57</p> <p>69v</p>	

<p>Z.. Ten pojawił się około godz. 00.15. W drodze na parking towarzyszyli mu P. Z., S. K., O. K. i B. P., będący uprzednio w mieszkaniu Ł. Z., gdzie spożywali alkohol.</p>	<p>Częściowo zeznania świadka P. Z.</p> <p>Zeznania świadka O. K.</p> <p>Zeznania świadka B. P.</p> <p>Zeznania świadka S. K.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>71v, 193</p> <p>73v</p> <p>75v, 222v</p> <p>83</p>	
<p>4. Ł. Z. będąc na parkingu podszedł do M. T., zaatakował go. Mężczyźni zaczęli się bić. Zostali otoczeni kordonem innych nieustalonych osób. Ł. Z. został szarpnięty przez nieustaloną osobę oraz kopnięty. Ł. Z. miał przy sobie nóż z zespolonym kastetem. Uderzył tym kastetem M. T..</p>	<p>Częściowo zapis z monitoringu</p> <p>Protokół oględzin</p> <p>Częściowo zeznania świadka M. T.</p> <p>Częściowo zeznania świadka O. K.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>51</p> <p>56-57</p> <p>40, 104</p> <p>71v</p> <p>83</p>	
<p>5. M. T. podszedł do K. S., poprosił o pomoc, ponieważ krwawił. K. S. zauważył ranę M. T., ten zorientował się, że został ugodzony nożem. K. S. wezwał pogotowie ratunkowe, M. T. został zabrany do szpitala. Na miejscu pojawił się także patrol Policji.</p>	<p>Zeznania świadka M. T.</p> <p>Częściowo zapis z monitoringu</p> <p>Protokół oględzin</p> <p>Zeznania świadka K. S.</p>	<p>40, 104, 192</p> <p>51</p> <p>56-57</p> <p>193</p>	
<p>6. M. T. doznał rany klutej klatki piersiowej w okolicy nadłopatkowej około 7cm na zewnątrz od linii środkowo-obojęzycznej długości 2 cm drążącej około 4-5 cm w kierunku kręgosłupa, otarcia naskórka łuku brwiowego lewego, powierzchownej rany wargi dolnej długości około 8mm. Ranę</p>	<p>Zeznania świadka M. T.</p> <p>Karta informacyjna leczenia szpitalnego</p> <p>Opinia biegłego chirurga wraz z opinią uzupełniającą</p> <p>Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>40</p> <p>41</p> <p>97,</p> <p>102-103</p>	

<p>zaopatrzone, założono szwy. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała M. T. na okres poniżej 7 dni w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego. Nie spowodowały zagrożenia dla życia M. T., albo ciężkiego uszczerbku najego zdrowiu.</p>			
<p>7. Ł. Z. doznał zasinienia prawej dłoni, zadrapania na prawym barku, zadrapania naskórka na karku, zadrapania na lewej dłoni, zadrapania i otarć naskórka na klatce piersiowej po prawej stronie, otarcia nad prawym uchem, otarcia naskórka na czole, opuchlizny nad prawym okiem i pod prawym okiem, zasinienia.</p>	<p>Protokół oględzin osoby</p>	<p>65-66</p>	
<p>8. Ł. Z. został zatrzymany w miejscu zamieszkania, dokąd wrócił wraz ze swoimi towarzyszami.</p>	<p>Protokół zatrzymania Zeznania świadka S. K. Zeznania świadka B. P. Zeznania świadka O. K. Częściowo zeznania świadka P. Z.</p>	<p>14 75v, 222v 73v, 212v 71v 69v</p>	
<p>9. W miejscu zamieszkania Ł. Z. ujawniono nóż z zespolonym kastetem.</p>	<p>Protokół oględzin miejsca Dokumentacja fotograficzna</p>	<p>5-7 30</p>	
<p>10. Badania trzeźwości Ł. Z. wykazały o godz. 02.05 stężenie alkoholu na poziomie 0,58 mg/l</p>	<p>Protokół badania trzeźwości</p>	<p>10</p>	

11. Badania trzeźwości M. T. wykazały o godz. 02.09 stężenie alkoholu na poziomie 0,92 mg/l	Protokół badania trzeźwości	28	
12. Ł. Z. był uprzednio karany.	Karta karna	114-115	
13. Ł. Z. nie cierpi na chorobę psychiczną, nie wykazuje cech upośledzenia umysłowego. Stwierdzono o wskazanego zaburzenia nerwicowe pod postacią zaburzeń lękowych z napadami lęku. Nie jest uzależniony od alkoholu, ani narkotyków. W czasie zarzucanego mu czynu znajdował się w stanie zwykłego upojenia alkoholowego, którego skutki mógl przewidzieć.	Opinia sądowo-psychiatryczna	137	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>2, 3, 4</p> <p>3, 4</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania świadka O. K.</p>	<p>Wyjaśnieniom oskarżonego należy co od zasady przyznać walor wiarygodnych, w szczególności w zakresie w jakim oskarżony podkreśla:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konflikt z M. T. oraz źródło konfliktu, - w noc zdarzenia udał się na parking marketu K. w P., - zabrał na spotkanie z M. T. nóż zespolony z kastetem, - bił się z M. T., okładali się pięściami po ciele, - wrócił następnie do domu, wraz ze swoimi znajomymi, tam został zatrzymany przez Policji. <p>Wyjaśnienia te pozostają w zgodzie z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym po części (w zakresie możliwym do uchwycenia) z zapisem z monitoringu, po części zeznaniami świadków P. Z., B. P., S. K. – w zakresie traktującym o wyjściu z mieszkania oskarżonego, wizycie na parkingu marketu K., wspólnym powrocie do domu, aż po wizytę funkcjonariuszy Policji i zatrzymanie m.in oskarżonego. Ponieważ wyjaśnienia oskarżonego korespondują z innymi</p>	

dowodami, należy przyznać im walor wiarygodnych. Taki też ma wypowiedź oskarżonego w zakresie jakim traktują, iż po pierwszym ciosach zadanych wzajemnie przez bijących się (tutaj strony), ci zostali otoczeni przez inne osoby, a nawet oskarżony został szarpnięty, czy kopnięty. Jakkolwiek ta część zdarzenia, poza otoczeniem przez inne osoby jest trudna do oceny na zapisie z monitoringu, z uwagi na odległość, oświetlenie, także dynamikę zdarzenia, to w tej kwestii wypowiedziała się również świadek O. K., wskazując na szarpnięcie, kopnięcie oskarżonego przez inne (nieustalone) osoby, a zatem analogicznie jak oskarżony. Zeznania tej treści świadek O. K. złożyła w dniu 16.02.2020 r. o godz. 11.40. Okoliczność ta jest w sprawie o tyle istotna dla oceny przekazu świadka, że wyklucza możliwość ustaleń, uprzednich uzgodnień z oskarżonym, ponieważ wskazany był w tym czasie zatrzymany w związku z omawianym w tej sprawie zdarzeniem. Został zwolniony wprawdzie w dniu 16.02.2020 roku, ale dopiero o godz. 17.05. Zeznania wskazanego świadka jawią się jako szczere, logiczne, rzeczowe i jako takim należy

		przyznać im walor wiarygodnych.	
2,	Zeznania świadka M. T.	<p>Zeznaniom wskazanego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, spójne. Znajdują wsparcie w innych dowodach, w tym załączonych przez oskarżonego wyciągach z korespondencji stron. W zakresie traktującym o następstwach konfrontacji stron zeznania wskazanego świadka wspierają dowody o randze obiektywnych – opinie biegłych chirurga, czy biegłego medycyny sądowej, wskazujące na rodzaj obrażeń, ale także mechanizm ich powstania – jak w przypadku opinii biegłego chirurga. Oskarżony nie kwestionuje, przeciwnie przyznaje, iż miał przy sobie nóż zespolony z kastetem, jego obraz stanowi integralną część zgromadzonych dowodów, przyznaje, iż wyjął nóż podczas zdarzenia. Nie ma przeciwdowodu nakazującego dyskwalifikację jego oświadczenia, iż doszło do tego w momencie kiedy bijący się zostali otoczeni przez inne nieustalone osoby. Sam pokrzywdzony nie jest w stanie wskazać momentu w jakim dostrzegł nóż, wręcz podaje, iż dopiero po ugodzeniu zorientował się, iż oskarżony ma w dyspozycji</p>	

		niebezpieczny przedmiot. Taka postawa dowodzi szczerości przekazu.	
3, 4, 5	Płyta CD Protokół oględzin	Prowadzenie dowodu z nagrania nie narusza żadnego z zakazów dowodowych znanych Kodeksowi postępowania karnego. Nie ma podstaw do uznania dowodu za niedopuszczalny w trybie art. 168a kpk	
3, 8 3, 8 3, 8	Zeznania świadka P. Z. Zeznania świadka B. P. Zeznania świadka S. K.	Zeznaniom wskazanych świadków należy przyznać walor wiarygodnych, aczkolwiek traktują o okolicznościach drugorzędnych w tej sprawie – towarzyszeniu oskarżonemu w drodze na parking marketu K., wspólnym powrocie do mieszkania oskarżonego oraz jego zatrzymaniu. Co do samego przebiegu zdarzenia, jakie miało miejsce na terenie parkingu zeznania wskazanych świadków niewiele wnoszą.	
1, 4	Zeznania świadka K. S.	Zeznaniom wskazanego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, aczkolwiek traktują o okolicznościach pobocznych w sprawie, mających miejsce tuż przed zdarzeniem, oraz po jego zakończeniu. W tym też znaczeniu wspierają przekaz pokrzywdzonego M. T..	
6	Opinie biegłego chirurga	Sąd podzielił wnioski opinii biegłych. W ocenie	

6 6	Opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej Dokumentacja medyczna	Sądu są one jasne, pełne, wewnętrznie niesprzeczne oraz kompletne, spełniają wszystkie wymogi o jakich mowa w treści ar. 201 kpk. Nadto pochodzą od osób fachowych i bezstronnych nie zainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Traktują o rodzaju ujawnionych u pokrzywdzonego obrażeń, jak również prawnokarnej ich ocenie. Opinia biegłego chirurga – nadto o mechanizmie ich powstania.	
13	Opinia biegłych psychiatrów	Opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. Traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynu. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu.	
12	Karta karna	Dowód nie budzi wątpliwości, pochodzi od organów wymiaru sprawiedliwości, wydany w ramach kompetencji.	
7 8 9 10, 11	Protokół oględzin osoby Protokół zatrzymania osoby Protokół oględzin miejsca	Protokoły oględzin stanowią rejestrację czynności procesowej, podpisane przez osobę podejmującą oględziny. Protokoły badania trzeźwości zostały	

	Protokoły badania trzeźwości	sporządzone w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach. Protokół zatrzymania osoby, oddaje przebieg tej czynności. Dokumenty te nie nasuwają wątpliwości, ani zastrzeżeń.	
2	Wydruk z korespondencji	Dowód z dokumentu nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania świadka M. R.	Zeznania wskazanego świadka nie wnoszą niczego do sprawy, nie czyniono na ich podstawie ustaleń faktycznych.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Rzecznik oskarżenia stawia Ł. Z. zarzut popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 2 kk.</p> <p>Poza sporem pozostaje fakt ujawnienia u pokrzywdzonego obrażeń opisanych zgodnie tak co do ich rodzaju, jak i kwalifikacji prawnokarnej przez dwóch niezależnie od siebie opiniujących biegłych, z jednej strony chirurga, z drugiej z zakresu medycyny sądowej. Ustalenia co do rodzaju obrażeń poczyniono w oparciu o dokumentację medyczną z pomocy świadczonej pokrzywdzonemu w Szpitalu Wojewódzkim im. (...) przy ul. (...) w P., udzielając pomocy medycznej, w tym założenia szwów. Tak opinia biegłego chirurga, ale również wyjaśnienia oskarżonego nie pozostawiają wątpliwości, że zasadniczy uraz pokrzywdzonego – rana kluta jest efektem uderzenia zadanego z wykorzystaniem noża z wbudowanym kastetem, którym operował oskarżony w dniu zdarzenia. Nóż został ujawniony w miejscu zamieszkania oskarżonego. W świetle opinii biegłego chirurga,</p>	

jak i biegłego sądowego, ocena których została wyżej przedstawiona, obrażenia ciała, jakich doznał pokrzywdzony należy kwalifikować jako tzw. lekki uszczerbek na zdrowiu. Uprawniona jest też ocena, iż pomiędzy bezprawnymi zachowaniami oskarżonego, a skutkami w postaci opisanych w opiniach biegłego obrażeń ciała, stwierdzonych u pokrzywdzonego zachodzi adekwatny i normatywny związek przyczynowy. Rodzaj obrażeń (naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie przekraczający 7 dni) pozwala na przyjęcie w realiach tej sprawy występkę z art. 157 § 2 kk. Oskarżony chciał zadać pokrzywdzonemu ciosy i zamiar ten zrealizował, aczkolwiek jeżeli chodzi o stosunek sprawcy do następstw jego zachowania, konieczne jest sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. W realiach tej sprawy nie można uznać, iż oskarżony chciał spowodowania określonych następstw (obrażeń). Jednakże zadając uderzenia narzędziem, jakie miał przy sobie – wyposażonym w ostrze jak nóż, w połączeniu z kastetem, oskarżony przewidywał możliwość i na to się godził, że spowoduje u pokrzywdzonego

określony uszczerbek na zdrowiu. Rodzaj uszczerbku uzależniony jest od nie tylko natężenia i siły zadanych ciosów, ale w tej sprawie wynika przede wszystkim z faktu zdania ciosu ostrym przedmiotem.

Stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu należy ocenić jako znaczny, zasadniczo z uwagi na opisany wyżej sposób działania – używanie niebezpiecznego przedmiotu.

Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swoich czynów, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Ocena ta jest uzasadniona zwłaszcza w kontekście opinii biegłych psychiatrów, którzy nie znaleźli w tej sprawie podstaw do przyjęcia działań oskarżonego w warunkach art. 31 § 1 bądź 2 kk. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

Ł. Z.	1		<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:</p> <p><u>a/ jako okoliczności łagodzące:</u></p> <ul style="list-style-type: none">- przyznanie do popełnienia zarzucanego mu czynu,- fakt, iż inicjatywa spotkania leżała po stronie pokrzywdzonego,- oskarżony także doznał obrażeń, aczkolwiek o nieporównywalnej skali; <p><u>b/ jako okoliczności obciążające:</u></p> <ul style="list-style-type: none">- uprzednia karalność za czyn podobny,- używanie podczas zdarzenia noża z zespolonym kastetem. <p>W przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające</p>
-------	---	--	--

dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo

			warunkowego zawieszenia wykonania kary.
Ł. Z.	2		<p>Rodzaj przypisanego oskarżonemu czynu polegającego na stosowaniu przemocy tworzy prawną dopuszczalność orzeczenia środka karnego polegającego na zakazie kontaktowania się z pokrzywdzonym i zbliżania do pokrzywdzonego (art. 41a § 1 kk). Pokrzywdzony zawniósł o takie rozstrzygnięcie. Wniosek ten podlega uwzględnieniu, zważywszy na okoliczności zdarzenia, używanie przez pokrzywdzonego niebezpiecznego przedmiotu w konfrontacji z pokrzywdzonym. Jakkolwiek inicjatywa spotkania leżała po stronie pokrzywdzonego, jego postawa kiedy oczekiwał pojawienia się oskarżonego (swoistego rodzaju rozgrzewka, ćwiczenie ciosów), to oskarżony idąc na konfrontację z pokrzywdzonym z rozmysłem i celowo zabrał nóż z zespolonym kastetem, co więcej przedmiotem tym potraktował pokrzywdzonego. Strony tego postępowania znajdują się, przyjacielskie niegdyś relacje przekształciły się w silny konflikt, który wynika nie tylko z wypowiedzi stron, ale</p>

		<p>także korespondencji sms-owej, a jego powodem jest zawód emocjonalny, poczucie zdrady jednej ze stron. Komfort psychiczny pokrzywdzonego, jego poczucie bezpieczeństwa wymagają wnioskowanej reakcji prawnokarnej polegającej na orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania do pokrzywdzonego na odległość mniejszą niż 100 metrów. Okres 2 lat jest adekwatny do stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, uwzględnia oczekiwania pokrzywdzonego.</p>
Ł. Z.	3	<p>Pokrzywdzony, poprzez pełnomocnika zawnioskował o orzeczenie „zadośćuczynienia” w kwocie 20.000 złotych, w związku (k. 189).</p> <p>W postępowaniu karnym sąd zobligowany jest do orzekania – w razie skazania o odszkodowaniu i zadośćuczynieniu za doznaną krzywdę stosując przepisy prawa cywilnego (art. 46 § 1 kk), w przypadku gdy jest to znacznie utrudnione sąd może orzec o nawiązce na rzecz pokrzywdzonego (art. 46 § 2 kk).</p> <p>Odwołując się do przepisów prawa cywilnego, sąd może przyznać poszkodowanemu</p>

odpowiednią sumę
pieniężną tytułem
zadośćuczynienia za
doznaną krzywdę.
Podstawową przesłanką
domagania się
zadośćuczynienia jest
doznanie szkody
niemajątkowej (krzywdy)
wynikającej określonych
faktów, z którymi
norma prawna wiąże
obowiązek jej naprawienia
(czynów niedozwolonych).
Krzywda ta – utożsamiana
z negatywnymi
przeżyciami w sferze
psychicznej jednostki –
musi być konsekwencją
naruszenia dóbr
osobistych, a nie
majątkowych. Sąd
Apelacyjny w Poznaniu
wskazywał, że użyte w
art. 445 § 1 kc
pojęcie krzywdy mieści
w sobie wszelkie ujemne
następstwa uszkodzenia
ciała lub rozstroju
zdrowia, zarówno w
sferze cierpień fizycznych
w postaci bólu i
innych dolegliwości, jak i
psychicznych,
polegających na ujemnych
uczuciach przeżywanych
bądź w związku z
cierpieniami fizycznymi,
bądź w związku z
następstwami
uszkodzenia ciała lub
rozstroju zdrowia, w
tym również w postaci
wyłączenia z normalnego
życia (wyrok z 20.11.2014
r., III APa 24/14, Legalis).
Zadośćuczynienie może
być przyznane
pokrzywdzonemu tylko
w wypadkach prawem

przewidzianych, w tym opisanych w art. 444 kc (art. 445 § 1 kc), mianowicie w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wynikłe z tego powodu koszty.

Oskarżyciel posiłkowy wskazał na okoliczności traktujących o kondycji zdrowotnej, samopoczuciu, objawach lękowych,.

W myśl art. 46 § 2 kk, zamiast obowiązku naprawienia szkody, sąd może orzec na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę. Wchodzi ona w miejsce obowiązku naprawienia szkody, na co wskazuje słowo "zamiast", jej orzeczenie jest dopuszczalne wówczas, gdy orzeczenie obowiązku jest znacznie utrudnione. Słusznie wskazuje się, że pokrzywdzony w sytuacji określonej w art. 46 § 1 kk nie powinien pozostać bez rekompensaty wyrządzonej szkody (A. Muszyńska, Nawiązka z art. 46 § 2 kk orzekana zamiast obowiązku naprawienia szkody, w: Nowa kodyfikacja prawa karnego, t. XXIX, Wrocław 2013, s.79). Nawiązka ta - zgodnie ze słusznym poglądem judykatury - jest zryczałtowanym odszkodowaniem i powinna być orzekana wówczas, gdy występują

			<p>trudności w ustaleniu in concreto wysokości szkody. Zastępuje ona obowiązek naprawienia szkody, a zatem powinna być orzeczona tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki wymienione w § 1 tego przepisu (wyr. SA w Gdańsku z 12.4.2001 r., II AKa 47/01, Prok. i Pr. 2001, Nr 11, poz. 12).</p> <p>W realiach tej sprawy można wskazać krzywdę – ujmowaną tutaj jako dolegliwości bólowe, stan psychiczny pokrzywdzonego, objawy lękowe, jego samopoczucie. Precyzyjne ustalenie wysokości szkody, a w szczególności kwoty wnioskowanej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, nastęcza trudności w procesie karnym, głównie z uwagi na specyfikę szkody w tej sprawie. W ocenie sądu nawiązka z kwocie 3.000 złotych z jednej strony stanowi realną rekompensatę dla pokrzywdzonego, z drugiej odpowiada możliwościom finansowym oskarżonego, jako równowartość jego miesięcznych dochodów.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

Ł. Z.	5	<p>O kosztach oskarżyciela posiłkowego orzeczono na podstawie art. 627 kpk. Wysokość wydatków rozumianych tutaj jako wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika, ustalono na poziomie stawki minimalnej wskazanej w § 11 ust 2 pkt 3, § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (D.U. z 2015, poz. 1800 z późn. zm.). Należy podkreślić, że w sprawie wymagającej przeprowadzenia rozprawy, jak w realiach przedmiotowych, opłata może zostać ukształtowana na poziomie od jednokrotności do sześciokrotności stawki minimalnej. Sąd ma możliwość miarkowania wynagrodzenia pełnomocnika, ale tylko wtedy, gdy strona wnosi o przyznanie tego wynagrodzenia w kwocie stanowiącej wielokrotność stawki minimalnej. Nie może natomiast orzec o przyznaniu wynagrodzenia poniżej stawki minimalnej, określonej rozporządzeniem dla danego rodzaju sprawy (por. postanowienie NSA z dnia 17 marca 2011 r., I GZ 66/11, LEX nr 990124; postanowienie SN z dnia 16 lutego 2012 r., IV CZ 107/11, niepubl.).</p>
-------	---	---

			W sprawie przedmiotowej rozstrzygnięto o wynagrodzeniu pełnomocnika na poziomie stawki podstawowej, z podwyższeniem o jakim mowa w § 17 pkt 1 cytowanego wyżej rozporządzenia.
Ł. Z.	4		O dowodzie rzeczowym orzeczono po myśli art. 44 § 2 kk.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uzupełnienie kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu o przepis art. 160 § 1 kk. Występek z art. 160 § 1 kk należy do przestępstw konkretnego narażenia. Jest to przestępstwo materialne. Do jego znamion należy skutek w postaci bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia lub ciężkiego			

uszczerbku na zdrowiu człowieka w rozumieniu art. 156 § 1 kk. Przez niebezpieczeństwo z art. 160 kk należy rozumieć obiektywną sytuację wynikającą z pewnego układu rzeczy i zjawisk, która rodzi wysokie prawdopodobieństwo nastąpienia uszczerbku w dobrach prawnych.

Prawdopodobieństwo ziszczenia się następstw opisanych w dyspozycji tego przepisu musi być więc realne, a nie tylko potencjalne (Zoll, Kodeks karny, t. II, 2006, s. 380). Odwołując się do opinii biegłego chirurga, w realiach zdarzenia będącego w zainteresowaniu w przedmiotowej sprawie nie doszło do realnego zagrożenia życia pokrzywdzonego, czy wystąpienia skutku z art. 156 kk, analogicznie wypowiedział się biegły z zakresu medycyny sądowej. Ocenę opinii wyżej przedstawiono. W kontekście takich wniosków opinii, sugestii pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego co do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu nie podlega akceptacji.

Przechodząc do sugestii obrony o działaniu oskarżonego w warunkach obrony koniecznej, przesłanki kontratypu obrony koniecznej

ustawodawca określił w art. 25 kk i są nimi: 1) zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem, 2) bezprawność zamachu, 3) bezpośredniość zamachu, 4) odpieranie zamachu, 5) konieczność obrony, 6) współmierność sposobu obrony do niebezpieczeństwa zamachu. W realiach przedmiotowej sprawy, o ile inicjatorem spotkania stron był pokrzywdzony, to osobą, która zaatakował jako pierwsza był oskarżony. Przyjęcie nawet za oskarżonym, iż w trakcie konfrontacji z pokrzywdzonym, wskazani zostali otoczeni przez inne osoby, został popchnięty, kopnięty – a zatem włączyła się inna nieustalona osoba w zdarzenie z udziałem stron, to cios nożem zespolonym z kastetem otrzymał nie kto inny, ale pokrzywdzony. Oskarżony nie zaprzestał działań wymierzonych przeciwko pokrzywdzonemu, ale niejako w trakcie zdarzenia używał noża, chociaż jak deklaruje asumpt do tego dało zachowanie innej jeszcze osoby. Sytuację opisaną przez oskarżonego można porównać do uczestnika bójki, skoro włączyła się osoba trzecia. Do obrony koniecznej uprawniony jest tylko taki uczestnik bójki, który już od niej odstąpił w sposób wyraźny

i został zaatakowany przez jednego z jej uczestników. Dopuszcza się także możliwość powołania się na prawo do obrony koniecznej uczestnika bójki, w której podczas starcia niektórzy jej uczestnicy istotnie zwiększają jej niebezpieczeństwo. Prawo takie ma ponadto osoba postronna, która występuje przeciwko toczącej się bójce w celu jej zakończenia lub ograniczenia jej skutków (P. B., Obrona konieczna a przestępstwo bójki, s. 189–201). W realiach przedmiotowej sprawy, oskarżony, ani nie odstąpił od zdarzenia, a to jego rola polegała na wzmocnieniu zagrożenia dla innego uczestnika zdarzenia, poprzez użycie przez oskarżonego niebezpiecznego przedmiotu. Trudne do akceptacji jest zatem stanowisko jakoby oskarżony odpierał bezprawny, bezpośredni atak na prawem chronione dobro. To oskarżony zapoczątkował siłową konfrontację i w jej toku użył niebezpiecznego przedmiotu.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618

§ 1 kpk, art. 616 § 2 kpk,
art. 627 kpk Sąd zasądził
od oskarżonych na rzecz
Skarbu Państwa:

a/ wydatki w wysokości
1.221,63 zł., na które
złożyły się:

- opłaty przewidzianą za
udzielenie informacji z
rejestrów skazanych - 30 zł.,

- ryczał za doręczenia
korespondencji w
postępowaniu
przygotowawczym oraz
sądowym (§ 1
rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia
18 czerwca 2003 r.
w sprawie wysokości
i sposobu obliczania
wydatków Skarbu Państwa
w postępowaniu karnym /
Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z
późn. zm./) – 40 zł,

- wynagrodzenie biegłego
chirurga – 160 zł. + 281 zł.,

- wynagrodzenie biegłego
z zakresu medycyny
sądowej – 150 zł.,

- wynagrodzenie biegłych
psychiatrów – 191 zł x 2,

- wydatki świadków
związane z dojazdem na
rozprawę główną – 76,32
zł. + 82,31 zł.;

b/ opłatę w kwocie 100
zł. orzeczono na podstawie
art. 627 kpk i art. 2
ust 1 pkt 3 Ustawy z
dnia 23 czerwca 1973 roku
o opłatach w sprawach
karnych (tekst jednolity

Dz. U. z 1983 roku , Nr 49,
poz. 223 z późn. zm.).

6. 1Podpis